

desconfiem de la seva eficàcia ja que si es complís privaria als rotatius d'una font d'ingressos de la qual no prescindiràn sino per força.

SOBRE ELS DRETS DELS METGES DELS HOSPITALS BENEFICS

En una carta de París *The Lancet* publica el següent comentari:

"Un recent incident ha fet coincidir l'atenció en un estat de coses que ha esdevingut gradualment més desconcertant i seriós. L'incident ha ocorregut a un conegut cirurgià adjunt a un hospital important. Aquest veié en la seva consulta particular a una malalta a la qual recomanà que entrés a l'hospital. La malalta hi entrà pagant una retribució al cirurgià, en virtut del qual fou aquest censurat i tingué que resignar el càrreg. Hi ha molt a dir en aquest cas per les dos parts com es natural, però la seva importància depen menys de les circumstàncies particulars que de la seva significació general. Es un símptoma local d'una malaltia constitucional. El que es probablement l'eix de la qüestió es la manca d'acondicionament hospitalari per la classe mitja, es a dir les persones que poden pagar una cuota moderada. Actualment han d'ellegir entre un hospital destinat originalment als indigents o una clínica de tarifa massa elevada. Si afegim que els cirurgians adjunts als públics hospitals son els que frueixen d'una alta reputació, mentres que els relacionats amb clíniques particulars no son els més coneguts, es comprendrà perquè moltes persones de modesta posició van als hospitals públics.

Es fàcil condemnar aquest estat de coses, però no ho es tan dir qui és responsable. Hi ha un moviment que té els seus adeptes i els seus contraris per establir tarifes als hospitals per tal de que les persones de modesta posició poguessin abastar els tractaments dels cirurgians de més renom en un hospital públic a un preu que els fos assequible.

"Però quina serà l'actitut del cirurgià distingit en aquestes circumstàncies? Arribarem a veure'l convertit en un titular, per tota contingència, al qual pagarà un sou l'hospital, sense poder cobrar honoraris fora o dintre l'hospital mateix."

EL SEGUR SOCIAL I ELS METGES

La llei del segur social és encara a França la qüestió capdal entre la classe mèdica.

A l'Academia de Medicina de París el Dr. Weiss, degà de la Facultat d'Estrasburg, ha exposat les desilusions que ha portat l'aplicació de l'esmentada llei a Alsàcia, el perill que conté d'enliliment de la classe mèdica.

L'Academia estudia la qüestió atentament, aprofundint el sentit, l'importància del projecte capaç d'enderrocar enterament l'exercici de la professió i adhuc la estructura de l'Estat francès. També el Dr. Mourignand, de Vichy, ha tractat de la mateixa qüestió davant de la Societat de Ciències Mèdiques de Gannat, formulant les següents conclusions:

1.ª La llei de segur social es nefasta pels interessos superiors morals de la medicina.

2.ª El sacrifici dels metges en l'altar de la democràcia no serà el preu d'una salut pública millor ni d'una millora en l'higiene.

3.ª Les quotes obligatòries repercutiràn sobre la crisi de la vida cara, i ademés seràn difícils en el moment on tantes indústries aguanten un equilibri inestable pels nombrosos impostos que pesen damunt d'elles.

4.ª Ultra, i sobre tot, on ens porta la susdita llei? No s'amaga darrera la dilapidació enganyosa de les retencions sobre els salaris, un objecte inconfesat o inconfesable que és el de guanyar influència política sobre una grossa part de la població.

HOSPITALS PER MALALTS CRONICS

El problema cada vegada més agut de la hospitalització dels malalts ha portat, en les nacions on els serveis d'higiene i assistència son degudament atesos, la discussió de nous caires del mateix, fent veure quan complexe i difícil es arribar a l'organització dels hospitals de forma que responguin a la màxima eficàcia.

El Dr. Boas, director del Montepio Hospital de Nova York, ha portat a l'Academia de Medicina el problema de l'hospitalització dels casos crònics, que poden treure un benefici del tractament es a dir els que no son absolutament incurables.

El Dr. Boas feu veure la necessitat d'aïllar a uns i altres, i el tema ha sigut objecte d'un estudi aprofundit per la Comissió d'higiene de l'Academia.

Actualment a Nova York no hi ha hospitals pels malalts crònics pels quals hi hagi encara esperança de curació, que tenen d'anar als pocs establiments oficials de malalts incurables o als altres hospitals ordinaris. I vagin a l'un o l'altre, els perjudicis pel funcionament de l'hospital, eternitzant-se el tractament o pel malalt per manca dels recursos terapèutics necessaris, es evident.

Per això es busca organitzar Seccions de malalts crònics amb personal especialitzat, amb relació directa amb l'exterior mitjançant dispensaris, i que responguin a l'estat econòmic de les diverses classes de la població.

Es va obrint pas l'idea d'anar classificant els